

DE ATUNCI ÎNCOLO

Cu siguranță este bine să fim din nou aici și să-l auzim pe fratele păstor mărturisind despre harul lui Dumnezeu în ce o privește pe fetița lui. Acesta este exact felul în care Domnul Isus face astfel de lucruri. Desigur.

Suntem foarte fericiți ca în seara aceasta să-l avem cu noi pe unul dintre musafirii de aici la ceea ce noi numim „serviciul de rugăciune al serii Anului Nou”, un bun prieten al meu, fratele Ernie Fandler, unul dintre cei convertiți la Domnul Isus Hristos, un trofeu al harului.

El este originar din Elveția, de acolo vine, și cred că fratele care este cu el este fratele Waters, care are descendență germană. Ei locuiesc acum în Shawano. Suntem fericiți să-i avem aici cu noi în seara aceasta.

De asemenea, în seara aceasta îl avem cu noi pe un frate scump al credinței, din Africa de Sud, pe fratele David duPlessis. Suntem fericiți să-l avem și pe el cu noi. David și eu anticipăm sau ne rugăm ca Domnul să ne dea o lucrare mare împreună, în acest an care va veni, în Africa și în diferite părți ale lumii.

Fratele David este acum aici ca să vorbească despre aceasta și ne rugăm pentru acest lucru. De astăzi și până luni trebuie să decidă doar când și unde vom merge în Africa și în diferite părți ale lumii. Fratele David a avut o rol foarte important la Convenția Internațională Penticostală și de asemenea este bine cunoscut de mulți conducători religioși mari din întreaga lume. Din câte știm noi, a avut foarte mare influență și putere de convingere, ajutând la aducerea Trupului lui Hristos împreună, din toate denomițiile credinței. Indiferent de biserica pe care o au sau de numele pe care îl poartă, aceea este Biserica pentru care a murit Hristos.

Eu m-am gândit adesea la aceasta. Pe vremuri, ajutam de multe ori la îngrijirea vacilor în Vest. Mergeam împreună cu fratele David și ne așezam acolo unde conduceau animalele prin gardul deviat sus în munți, ca să le hrănim, să le lăsăm să pască pe pășunile pădurii.

Între timp creștea iarba de pe pajiștile de la bază, pajiștile sălbatice, iar ei o coseau și hrăneau cu ea vitele pe timpul iernii, când sus în munți era viscol.

Noi stăteam în șa și priveam îngrijitorul aducând vitele acelea înăuntru în acel țarc. Dacă o fermă putea aduna cincizeci de tone de fân, atunci putea aduce înăuntru cincizeci de vite. Dacă aduna o tonă de fân, putea aduce o mie de vite.

Fiecare fermier punea o marcă de rasă pe vitele lui, și desigur, ei urmăreau mărcile de la diferitele ferme, ca să nu le amestece.

Îngrijitorul nu era prea interesat de ce fel de mărci treceau spre acel țarc înăuntru, pentru că acolo erau tot felul de mărci, și exista un singur lucru pe care trebuia să-l verifice: eticheta sângelui, a rasei. Toate vitele trebuiau să fie înregistrate ca fiind din rasa Hereford, altfel nu puteau trece prin poartă. Ei le întorceau înapoi. Vedeți?

Eu cred că tot așa va fi și la Judecată. Acolo nu va conta ce fel de marcă purtăm, ci dacă este acolo eticheta Sângelui. Acela-i lucrul care va conta: eticheta Sângelui.

Eu sunt foarte fericit să-l avem pe fratele David cu noi și înțeleg că și fratele Estell Beeler a fost aici cu un moment în urmă. L-am văzut ridicându-se acolo în spate, de undeva. Mai sunt și alți predicatori pe care dorim să-i ascultăm vorbind în seara aceasta. Bănuiesc că fratele Ruddell și ceilalți vor

veni înăuntru pentru că au de gând să rămână până la miezul nopții.

Oricum, fratele David nu poate sta până la miezul nopții. El este un om foarte dorit peste tot. De îndată ce fratele Rodgers a auzit că el a fost pe aici, s-a și gândit să trimită pe cineva după el ca să-l ducă pentru a fi acolo la ora zece. Înseamnă că va pleca de aici foarte curând ca să ajungă în partea de sud a orașului Louisville.

M-am gândit că ar fi frumos, dacă fratele David nu are nimic împotriva, să-l chemăm aici sus ca să ne vorbească despre ceea ce are pe inimă, să ne predice, să facă orice îl va călăuzi Domnul. Tuturor ne-ar face plăcere să-l auzim pe fratele David duPlessis din Africa de Sud.

Dați-mi voie să vă spun că atunci când am fost în Africa, în marea campanie pe care Domnul ne-a dat-o acolo, fratele lui a fost translatorul meu, fratele Justus. Cred că acesta este numele lui: fratele Justus. Acești frați duPlessis sunt o familie de oameni foarte buni. Din câte știu, toți sunt predicatori, și probabil că și tatăl lor a fost tot un predicator. Ei sunt dintr-o familie de oameni buni, iar fratele David are un bun renume printre bisericile și denominațiunile din toată lumea.

Frate David, mi-ar plăcea să vii și să ne vorbești orice ți-a pus Dumnezeu pe inimă să spui. Vino aici, fiindcă sunt foarte fericit să te prezint bisericii mele în seara aceasta. Acesta este fratele Orman Neville, păstorul nostru. Bisericii îi pot spune că el este unul dintre prietenii mei scumpi, un tovarăș de luptă în slujba lui Dumnezeu, fratele duPlessis din Africa de Sud. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate David. (Fratele David duPlessis vorbește ...). Amin. Noi toți am făcut aceasta.

Frate David, grăbește-te să mergi înapoi și te mai așteptăm. Este foarte bine. Cu siguranță suntem foarte fericiți.

Fratele David a spus unele lucruri pe care mi-aș fi dorit să le pot nota.

Dar întotdeauna îmi voi aminti: „nepoți.”

Ei bine, apreciem foarte mult vizita fratelui nostru. El are legătură cu credincioșii de la Conferința mondială a credincioșilor penticostali și este un om mare pe linia lucrării acesteia în toată lumea. Suntem norocoși să-l avem pe fratele David aici ca să ne vorbească în această seară a Anului Nou. În felul acesta puteți vedea ce cred marii oameni despre Domnul, ce gândesc ei despre marea Lui slujbă.

Pentru că mâine este Anul Nou și pentru că mai sunt doar câteva ore până atunci, m-am gândit că dacă fratele Neville este de acord, voi vorbi doar puțin pentru că trebuie să plec dis de dimineață; apoi va vorbi fratele Beeler și ceilalți predicatori de aici. Nu vom lua mult din timpul vostru și cred că dacă vom spune „Amin” și vom merge acasă, acesta va fi un mesaj minunat. Am putea să-l fim mulțumitori Domnului pentru ceea ce avem aici, în seara aceasta.

Pentru că aceasta este seara Anului Nou, ne bucurăm pur și simplu unii cu alții în Împărăția lui Dumnezeu, predicând până când vine noul an. Azi-dimineață m-am trezit foarte devreme, mult înainte de revărsatul zorilor. Eu sunt mai tânăr decât David, deși s-ar putea să nu mă simt așa se tânăr ca el. Desigur, David este puțin mai în vârstă decât mine. Cred că este cu șapte sau opt ani mai mare decât mine, poate cu zece, dar el este o minge de foc pentru Dumnezeu, călătorind în acest an cinci mii de mile pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Acum trebuie să plece ca să predice la frații Rodgers, mâine va fi în altă parte, cu alți frați, iar luni va fi din nou aici. Eu trebuie să mă întâlnesc cu el ca să facem aranjamentele pentru turul mondial care urmează. Așa cum am înțeles din discuția din după-masa aceasta, în luna martie vom merge în Africa de Sud. În prima parte a acestei săptămâni, îl voi întâlni pe fratele Clayton Sondore, de la Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, și vom face aranjamentele pentru Jamaica și Haiti.

Săptămâna viitoare voi merge în Kentucky sau în Georgia, și voi avea adunări acolo, după care mă voi întoarce prin Kentucky, o seară aici, o seară dincolo, prin aceste biserici. De acolo voi veni drept acasă și apoi voi merge la Atlantic City, începând din data 27, până în 30. În data de întâi dimineața, vom ateriza în Kingston, Jamaica, și vom ține adunări pe hipodrom, cu începere din seara aceea, timp de zece zile. De acolo vom merge în Haiti sau în altă parte. Nu știm unde vom merge de acolo, dar vom face exact cum ne va călăuzi Domnul.

Toate acestea sunt în faza de discuții. Înțelegeți? Nu am spus încă da. David este aici, iar Clayt vine și el, de asemenea fratele Gordon Lindsay care vine din America de Sud, și ceilalți de la Oamenii de Afaceri Creștini care se vor adresa vorbitorilor de spaniolă din America Latină. Fratele David este pentru Elveția, Germania și așa mai departe.

Noi nu știm încă nimic sigur, deci continuați să vă rugați pentru că nu vreau să merg nicăieri până când Dumnezeu nu îmi spune să merg. Astfel, dacă mă simt călăuzit să merg, iar când cobor din avion există vreo împotrivire, eu pot spune: „Vin în Numele Domnului Isus.”

Sunt mulțumitor pentru David, pentru prietenia noastră, deoarece el este un om foarte important și crede cu siguranță această slujbă a Domnului. Desigur. Numele noastre au apărut împreună prin toată lumea până acum, fratele David și eu.

Sunt foarte bucuros să fiu asociat cu un astfel de bărbat. Prieteni, apreciez aceasta, dar cel mai mare lucru la care mă gândesc, este să fiu asociat cu Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui mare.

Fratele Neville și unii dintre predicatori vor vorbi în câteva momente,

Însă înainte aş vrea să citesc puțin din Scriptură. Cred că este bine ca în seara de Anul Nou să vedem diferiți predicatori și felul în care se apropie de un text, ce spun și așa mai departe, pentru că fiecare om are felul propriu de a predica.

Știți, Dumnezeu nu ne-a făcut pe toți la fel, ci ne-a făcut diferiți. Ne-a făcut diferiți ca statură. A făcut lumea diferită, cu munți mari și munți mici, cu preerii, cu pustiuri, cu flori mari albe, flori albastre, și toate celelalte. Pur și simplu ne-a făcut diferiți. Aceasta-i tot. El l-a făcut pe cel cu părul roșcat și negru, pe cel cu părul șaten și alb, pe cel gras, pe cel slab, pe cel înalt, oh, și toate celelalte lucruri. Vedeți? El ne-a făcut pur și simplu diferiți. Dumnezeu este un Dumnezeu al varietății și mie îmi place aceasta. Vouă nu? („Amin”). Dar să avem același lucru tot timpul? Vai! Mie îmi place această varietate.

Să deschidem Scripturile la Evanghelia după Matei, la Evanghelia Sfântului Matei, capitolul 4. Aș vrea să citesc un text, Domnul să ne ajute. Evanghelia după Matei, capitolul 4.

Dar înainte de a citi, să ne rugăm.

Îndurătorule Tată Ceresc, ne apropiem din nou de acest nou an cu inimile pline de recunoștință. Ne apropiem de Tine, Îți aducem toate grijile noastre din trecut și Te rugăm să le arunci în Marea Uitării, și să nu-Ți mai aduci aminte de păcatele care ne acuză. Ajută-ne să nu ne cercetăm numai ființa noastră duhovnicească, ci și părtășia noastră cu Tine. Iartă-ne toate păcatele. Ne rugăm ca Duhul Tău să Se ocupe de noi în seara aceasta, iar dacă există vreun lucru necurat la noi, ia-l Doamne și du-l departe de noi, așa cum este estul de vest. Aruncă-l în Marea Uitării ca să nu ne mai acuze niciodată și să putem intra în acest an nou curați, spălați prin Sângele Mielului și pregătiți.

Fie ca acest an 1960 să fie cel mai

măreț dintre toți anii în care Ți-am slujit. Dă-ne din belșug, din abundență. Toate aceste adunări care sunt în desfășurare, Doamne, la care ne gândim împreună cu fratele duPlessis, cele din jurul lumii, din Asia, Europa și de peste tot în jur, să fie voia și Puterea Ta. Iar dacă vreodată vom păși în afara căii Tale Divine rânduite, fie ca Duhul Sfânt să ne pună un obstacol în cale, să ne oprească și să ne întoarcă înapoi la locul corect. Dă-ne aceasta, Doamne!

Doamne, binecuvântează această adunare. Cred că de aproape treizeci de ani, stă ca o aducere aminte a harului lui Dumnezeu pentru un popor smerit.

Tată, Te rugăm să-l binecuvântezi pe fratele Neville, păstorul nostru, binecuvântează biserica, pe administratori, pe

diaconi, pe conducătorul de cântări, pe pianist și pe toți laicii, pe învățătorii de școală duminicală și pe toți ceilalți. Doamne, fă ca în acest an să putem crește în harul lui Dumnezeu, să creștem în număr și să primim mai mult har de la Tine față de cum a fost anii trecuți. Dă-ne aceasta, Tată.

Acum, Te rugăm să ne ajuți în timp ce ne apropiem de acest text pe care ne-am propus să-l citim, Cuvântul Tău, pentru că numai Tu, Doamne, poți să ne dai interpretarea Lui și Te rugăm să ne-o acorzi, de dragul Împărăției lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tocmai am anunțat ce text am ales să citesc pentru următoarele câteva momente. Se află în Scriptură aici și îl voi citi. Aș vrea să numesc această temă: **„De la acel timp.”**

Aseară am spus că nu eram hotărât să vin aici din cauză că mă durea gâtul și eram răgușit. Chiar și soția mea mi-a zis ieri sau alaltăieri: „Presupun că nu vei merge la biserică.”

„Dragă, nu cred că voi merge pentru că mă doare gâtul foarte tare și este inflammat.”

Apoi, chiar în seara aceea, am stat jos, am luat Scripturile și am ajuns la aceste cuvinte.

Fratele Sothmann a trecut pe la mine și m-a întrebat: „Vei merge la biserică mâine seară?”

„Da, voi fi acolo”, am răspuns eu. Atunci Meda s-a uitat la mine și a zis: „Nu te înțeleg.”

„Nu mă aștept să mă înțelegi, nici tu și nici altcineva.” Vedeți?

Niciun om călăuzit de Duhul lui Dumnezeu nu poate fi înțeles vreodată. Nici pe Domnul nostru nu l-au putut înțelege. Se părea că acum vorbește într-un fel, în minutul următor vorbește în alt fel, iar în altă parte vorbește altceva. Uneori vorbea Isus, iar alteori vorbea Dumnezeu. Înțelegeți? Chiar și ucenicii l-au zis la un moment dat: „*Iată că acum ne vorbești deslușit. Acum Te înțelegem.*” Și Isus le-a zis: „*Acum credeți?*” Vedeți, după aceea.

Voi nu puteți face ce vreți pentru că sunteți călăuziți de Duhul. Începeți să faceți ceva, apoi aflați că Dumnezeu vrea să vă folosească pe undeva. Atunci trebuie să vă opriți și să mergeți unde sunteți călăuziți de Duhul. Oamenii care își consacră viața lui Dumnezeu sunt ciudați, sunt oameni deosebiți.

Întotdeauna obișnuiesc să spun: „Dacă va fi cu voia Domnului, voi face cutare lucru.” Vedeți? Dacă fac o promisiune cuiva, îi spun: „Dacă va fi cu voia Domnului, o voi face.” Vedeți? Dar dacă nu va fi cu voia Domnului... Dacă

va fi cu voia Domnului, voi vorbi despre Mesajul acesta, dar poate chiar în timp ce o voi face, El mă va trimite în California. Atunci voi lăsa totul jos și voi pleca în California cât voi putea de repede.

În felul acesta vreau să trăiesc. Nu vreau nimic care să mă lege aici jos, nu vreau niciun lucru mare, ceva care valorează milioane de dolari, nu vreau să câștig mulți bani ca să mă lege aici jos, ci vreau să fiu unde mă trimite Dumnezeu când spune: „Vreau să te duci acolo jos la oamenii aceia. Sunt numai cinci, dar du-te și stai acolo până când îți spun Eu să pleci.” Acolo vreau să merg. Să nu am nici o obligație... dacă El vrea să merg în străinătate.

Așa merg lucrurile. Doar am menționat că voi merge în Germania sau în Africa și o femeie milionară a zis exact în momentul în care Duhul mi-a dat îndemnul să merg acolo: „Voi sponsoriza călătoria și voi suporta toate cheltuielile.” Vedeți? De ce să mă îngrijorez cu privire la bani și la alte lucruri, când Tatăl meu le posedă pe toate? Vedeți? El poate să-i vorbească acestui om bogat sau la ceilalți, așa că nu este nevoie să mă îngrijorez cu privire la aceasta. Vedeți? Dumnezeu Se îngrijește de toate.

Așa se trăiește, frate Roy. Doar lasă-l pe El să Se îngrijească de toate și este foarte bine.

Acum să deschidem Scripturile la **capitolul 4** și să începem să citim de la **versetul 12 din Evanghelia după Sfântul Matei**.

„Când Isus a auzit că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.

A părăsit

Nazaretul și a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,

ca să se

împlinescă ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice:

„Țara lui

Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor,

Norodul acesta,

care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină;

și peste cei ce

zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina.

De atunci

încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: Pocăți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Aș vrea să vorbesc despre tema: „De atunci încolo”. Ca ființe umane, noi cunoaștem anumite lucruri care s-au întâmplat într-un anumit timp. De multe ori întâlniți un bărbat sau o femeie în vârstă și lor le place să se refere la un anumit timp din trecut când s-a întâmplat ceva pe care îl pot marca distinctiv și să spună: „Acesta s-a întâmplat atunci.”

Presupun că toți care suntem aici în seara aceasta ne putem aminti anumite lucruri ce s-au întâmplat într-un anumit timp, iar din acel timp încoace s-a schimbat

ceva. Lucrul cutare și cutre s-a întâmplat atunci, iar de atunci încoace, a fost altfel. Dar este un lucru bun pe care îl putem face, pentru că unele lucruri de care ne amintim sunt importante și merită să ne gândim la ele, dar altele nu sunt vrednice să fie amintite.

De exemplu, o femeie cu reputație rea poate spune: „A fost o vreme când am fost o fată bună, neprihănită și morală, dar într-o anumită seară, sau într-un anumit loc, s-a întâmplat cutare lucru.” Din momentul acela ea a apucat pe drumul greșit. Viața ei a fost presărată cu păcat și întunecime, și o așteaptă judecata. Dar ea își poate aminti momentul în care a luat-o pe drumul greșit.

Priviți și la bețivul care în seara aceasta este pe străzi și încearcă să-și înece amarul. Eu am fost cu câțva timp în urmă la un azil din New York, la marele centru unde sunt duși bețivii. Am mers cu un predicator, iar acolo zăcea un bărbat, oh, de fapt erau mai mulți bărbați, inofensivi, care zăceau acolo cu partea din față a hainelor udă, nebărbieriți și într-o stare jalnică. Erau complet inofensivi.

Predicatorul acela mi-a zis:

„Du-te la acela și întreabă-l.” M-am dus la omul acela, care stătea cu piciorul peste bara de protecție a unei mașini și cu capul atârând pe stradă, și nu era în stare să meargă până la toaletă. Oh, era într-o stare jalnică! L-am apucat și am zis: „Poți vorbi?”, dar nu a vrut să-mi răspundă.

Atunci predicatorul s-a aplecat spre el, pentru că știa mai bine cum să procedeze, și l-a întrebat: „Cine ești?” În cele din urmă, la trezit suficient, încât a zis: „Dacă îmi vei cumpăra ceva de băut...” și am aflat că putea să pună degetul pe banca al cărei președinte a fost.

„Ei bine,” a zis el, „noi suntem predicatori. Ai putea să ne spui ce s-a întâmplat?”

„Dacă promiteți că-mi luați ceva de băut.”

Ei bine, noi nu puteam face aceasta, așa că am zis: „Nu pot adăuga mai multă suferință la suferințele tale. Vreau să te ajut.”

Povestea lui era că într-o seară când a venit acasă, a găsit pe masă o scrisoare de genul: „Dragă John...” Soția îl părăsise și îi luase și copiii... El o iubea. Acum era divorțat pentru că soția lui fugise cu un alt bărbat. El a spus: „Nu am știut ce să fac: să-mi zbor creierii sau ce altceva să fac, așa că m-am dus la cârciumă.” Și de atunci încolo el a fost acolo. Aceasta se întâmplă peste tot în lume.

Am putea lua ca exemplu și un mincinos. Așa cum i-am spus într-o zi unui om despre care credeam că spune glume și apoi am aflat că el spusese atât de multe minciuni încât a ajuns să le creadă și el. L-am întrebat: „Ce te determină să faci aceasta?”, și m-am așezat să stau de vorbă cu el. Am spus: „Aș vrea să-ți spun ceva. Povestirile acelea sunt prea sălbatice pentru ca oamenii să le creadă.”

El a zis: „Prima de care îmi pot aminti că am spus-o este următoarea. Eram băiețel și am fost crescut într-o casă bună. M-am dus afară și am fumat țigări din mătase de porumb, doar ca să mă dau mare, apoi am mâncat cafea ca să nu se simtă mirosul în respirația mea. Am făcut aceasta în spatele vechiului coș de fum din spatele casei. Niciodată nu voi uita când m-a prins mama și mi-a zis: „Fiule, lasă-mă să-ți miros respirația.” Și am suflat spre fața ei, iar ea a zis: „Ai mâncat cafea ca să scoți mirosul a ceva din respirația ta. Ce ai făcut? Ai fumat țigări?” Ceva mă îndemna să-i spun adevărul, dar cu toate astea am zis: „Nu, mamă, jur că nu am fumat țigări.” De atunci a început totul.

Toți putem să identificăm un lucru care a început într-un anumit moment. Și din acel moment lucrurile s-au schimbat. Dar există și lucruri bune la care merită să ne gândim. Bărbați cu intenții bune, care au încercat să facă lucruri noi, în diferite timpuri.

De exemplu, când Benjamin Franklin a descoperit pentru prima dată electricitatea și a fost capabil să o obțină, oamenii au început să spună: „De acum încolo nu vor mai fi războaie deoarece această electricitate se poate pune în garduri cu o asemenea tensiune încât nimeni nu le va putea trece.” Ei s-au gândit bine.

Imediat după Primul Război Mondial, când Kaizer Wilhelm a semnat Tratatul de pace, aici în America ni s-a spus... Eu eram un băiat de nouă ani atunci, dar îmi pot aminti ceea ce spuneau toți oamenii: „Niciodată nu vom mai avea alt război. Acest lucru este stabilit pentru totdeauna.” Totuși, am avut un alt război.

Când marea Organizație a Națiunilor Unite... sau înainte de aceasta, ei au format ceea ce s-a numit Liga Națiunilor și au zis: „Acum nu vom mai avea războaie deoarece avem o Ligă a Națiunilor care va patrula prin lume. Și dacă va fi vreo răscoală pe undeva, acești bărbați din fiecare națiune vor merge acolo și vor păzi lumea.” Dar aceasta a fost un eșec, pentru că ei s-au dus înainte având războaie. Și cu O.N.U. se va întâmpla același lucru.

Același bărbat care a prezis momentul exact când avioanele vor bombardă Pearl Harbor, ne-a prezis că „Duminică seara la ora doisprezece, șaptezeci și cinci la sută din poporul american se va face cenușă, pentru că Rusia va bombardă Statele Unite; duminică viitoare la ora doisprezece.” Același bărbat care a prezis bombardamentul de la Pearl Harbor. Ei nu au făcut publică această prezicere deoarece spuneau că oamenii vor înnebuni. Eu nu o cred. Vedeți? Nu, deoarece eu nu voi trăi războiul atomic. Dacă una dintre bombele lor va trece prin bariera de sunet spre noi, noi vom lansa o alta în același mod și lumea se va face praf. Trebuie să se întâmple ceva chiar înainte de venirea lui Isus. Așa este.

De exemplu, să privim un cuplu tânăr, proaspăt căsătorit. A fost un anumit timp când ei s-au căsătorit, și-au făcut jurăminte unul altuia, și-au promis unul altuia fidelitate și au zis: „Ne vom iubi, ne vom onora și ne vom bucura unul de altul cât timp vom trăi.” Dar a venit un timp când s-a întâmplat ceva.

Există un timp când se întâmplă ceva. Poate că toate juruințele lor, toate legile națiunilor și toate celelalte au avut intenții bune, dar toate vor avea un sfârșit. Toate se vor face bucățele sub picioarele omului. Cu toate intențiile bune pe le avem, toate trebuie să vină la un sfârșit.

Dar este un timp când omul ajunge la Ceva ce este veșnic. Acela este timpul când omul îl întâlnește pe Dumnezeu. Atunci se întâmplă Ceva ce este veșnic.

Noi facem greșeli, facem jurăminte în noaptea de Anul Nou numai ca să le încălcăm a doua zi. Dăm pagini noi, semnăm jurăminte, mergem la preoți și... (Noi nu facem aceasta, dar catolicii o fac.), și ne spovedim. Venim la altar și dăm pagini noi, dar totul este în zadar, pentru că la următoarea ocazie când ne întâlnim cu cineva sau ceva, omul vechi din noi va fi din nou acolo. De fiecare dată când ajungem în necaz sau se întâmplă ceva, se va întâmpla din nou.

Dar există un Loc unde omul poate veni odată și acest lucru îl va schimba pentru veșnicie. Isus a zis că „*Pe cel ce vine la Mine, nu îl voi da afară.*” Un om poate veni la Dumnezeu și destinație veșnică va fi schimbată; Îl poate întâlni pe Dumnezeu și nu va mai fi același în continuare. Voi nu puteți să-L întâlniți pe Dumnezeu și să rămâneți aceeași persoană care ați fost. Dacă vă întoarceți fața de la El, veți fi o persoană mai rea decât ați fost vreodată, dar dacă-L primiți, primiți Viața veșnică și El vă va învia în ziua de apoi, prin promisiunea Lui.

A fost un timp când a trăit un om cu numele Avraam, care a ieșit dintre haldeeni și a locuit în orașul Ur. El era un simplu om și bun. Poate că tatăl lui s-a închinat la idoli, pentru că au venit din Babilon. El era un bărbat obișnuit, care îmbătrânea; avea șaptezeci și cinci de ani, iar soția lui șaizeci și cinci.

Într-o zi, când Avraam se afla afară în câmp, la vânătoare sau orice a făcut, a adunat fructe sau oricare a fost lucrarea lui, el s-a întâlnit cu

Dumnezeu, iar de atunci încolo a fost schimbat. El putea numi lucrurile care nu erau ca și cum ar fi fost deoarece Îl întâlnise pe Dumnezeu. Avraam a cunoscut minutul și ora când l-a întâlnit pe Dumnezeu, pentru că aceasta l-a schimbat. Dumnezeu l-a chemat să fie tatăl multor națiuni, iar el l-a crezut pe Dumnezeu, l-a crezut promisiunea, pentru că Îl întâlnise pe Dumnezeu.

Douăzeci și cinci de ani mai târziu, oamenii vorbeau cu el și încercau să-l facă să se îndoiască, spunându-i că a crezut ceva ce era greșit, dar Biblia spune că Avraam s-a întărit și mai mult, laudându-l pe Dumnezeu, deoarece știa că Dumnezeu trebuia să-și țină promisiunea.

Aceasta se întâmplă când un om îl întâlnește pe Dumnezeu. Acest lucru îi schimbă alcătuirea și îi dă un super-simț.

Așa cum am spus aseară, omul natural are doar cele cinci simțuri, dar când credinciosul îl întâlnește pe Dumnezeu, primește ceva diferit; este vorba de un super-simț care îl ridică deasupra umbrelor și îl face să creadă că lucrurile imposibile se pot împlini. El crede că ele se vor împlini fiindcă așa a spus Dumnezeu. Când un om îl întâlnește pe Dumnezeu, se întâmplă ceva.

A fost un timp când un om a fost instruit în toată înțelepciunea și în toată teologia Cuvântului lui Dumnezeu. El știa acest Cuvânt după literă. Fusese pregătit în școli și obținuse toate diplomele. Era atât de deștept încât îi putea învăța și pe elevii egipteni și pe profesorii acestora. Cunoștea tot Cuvântul după literă, dar cu toate acestea a fost un laș și a fugit; s-a dus departe în pustie și a păstorit oile unui străin. Dar a venit un timp când Dumnezeu l-a întâlnit acolo, în rugul aprins, iar de atunci încolo Moise a fost schimbat, pentru că Îl întâlnise pe Dumnezeu într-un rug aprins. Din clipa în care a stat față în față cu Dumnezeu, el nu a mai putut fi același.

Când un bărbat sau o femeie... Nu contează câte jurăminte faceți sau câte

pagini noi întoarceți, până când nu-L întâlniți pe Dumnezeu, nu puteți fi schimbați. Dar când Îl întâlniți pe Dumnezeu, sunteți schimbați pentru totdeauna.

Această întâlnire nu l-a schimbat numai pe Moise, ci l-a schimbat și pe Israel, a schimbat Egiptul și a schimbat întreaga lume din vremea aceea, deoarece un bărbat l-a întâlnit pe Dumnezeu și l-a crezut pe Cuvânt.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este ca cineva să-L întâlnească pe Dumnezeu față-n față și să vorbească cu El. Când un om Îl întâlnește pe Dumnezeu, lucrurile se schimbă. Cu siguranță. Acesta este singurul mod în care putem avea lucrurile.

De atunci încolo lașul Moise, fugarul Moise a fost schimbat și a devenit un slujitor al Domnului. Întotdeauna se întâmplă la fel. Când un om îl întâlnește pe Dumnezeu, se schimbă totul.

Odată, jos la Nazaret, a fost o fetiță nu mai mare de optsprezece ani, care într-o dimineață era pe drum spre fântână ca să scoată o găleată de apă. Era o fată drăguță, de treabă și credincioasă. În dimineața aceea, ea l-a întâlnit pe Dumnezeu, și Dumnezeu i-a spus ceva, iar ea a crezut acel lucru, ceea ce i-a schimbat

tot cursul vieții și a făcut-o nemuritoare. Numele ei era Maria, mama Domnului nostru Isus. Ea era doar o fată obișnuită, dar l-a întâlnit pe Dumnezeu și de atunci încolo s-a întâmplat ceva. Cu siguranță.

A fost odată un bărbat care se numea Petru, un pescar bătrân și dur, probabil cel mai dur posibil, care nu ținea cont de prea multe. Spun aceasta deoarece cu ceva timp în urmă am văzut filmul numit „Marele Pescar” și m-am gândit că era o descriere foarte bună a lui Petru, pentru că el era un tip foarte dur. Nu-i păsa de nimic și aproape că nu credea în nimic. Dar într-o zi l-a întâlnit pe Dumnezeu, iar de atunci a fost schimbat. De atunci încolo el a

devenit un apostol al Domnului Isus Hristos.

Fratele David duPlessis ne-a vorbit acum câteva momente despre Saul din Tars, un ucigaș care a păzit hainele ucigașilor și a mărturisit despre uciderea martirului Ștefan. El avea în buzunar scrisori de la marele sobor al preoților ca să-i aresteze pe oamenii care făceau prea mult zgomot strigând și laudându-L pe Dumnezeu. El a fost un om mare în ochii fariseilor, un fariseu al fariseilor. Dar într-o zi, când era pe drumul spre Damasc, el l-a întâlnit pe Dumnezeu. O Lumină a strălucit în jurul lui și de atunci încolo el nu a mai fost Saul din Tars, ci a fost Pavel cel smerit și blând, deoarece l-a întâlnit pe Dumnezeu și acest lucru l-a schimbat.

A fost odată un lepros care ședea la poartă. Toate remediile oferite de medicină nu-l puteau vindeca. Rănile lui putrede au ajuns să fie așa de mari încât nu-și mai putea ridica mâinile. Și picioarele abia și le mai putea trage după el. Cazul lui era lipsit de speranță, dar într-o zi el l-a întâlnit pe Dumnezeu, în timp ce ieșea pe poartă. Atunci a căzut în genunchi, l s-a închinat și l-a zis: „*Dacă vrei, Tu mă poți curăța*”, iar El i-a răspuns: „*Da, vreau. Fii curățit!*” Și de atunci încolo el nu a mai avut lepră pentru că îl întâlnise pe Dumnezeu.

A mai fost un orb care stătea pe marginea drumului. El nu putea deosebi lumina zilei de întuneric. Nimic nu-l putea ajuta, dar într-o zi, spre el a venit Cineva în timp ce ieșea din orașul Ierihon. Atunci l-a întâlnit pe Dumnezeu, iar de atunci încolo el a putut vedea. Vederea i-a revenit, lumina a pătruns în ochii lui și el a putut vedea din nou. De atunci încolo, de când l-a întâlnit pe Isus, el a fost un alt om pentru că își primise înapoi vederea. Când cineva îl întâlnește pe Dumnezeu, se întâmplă ceva hotărâtor.

A fost odată un tânăr care, fără îndoială, era un bun cetățean al țării, dar avea crize. Era atât de rău încât nu-l puteau ține în închisoare, așa că l-au legat cu lanțuri. Avea o legiune de diavoli în el, așa putea să rupă lanțurile și să se elibereze. Diavolii l-au dus într-un cimitir și stătea

acolo. Era atât de rău încât lua bucăți de piatră și se tăia singur. Oh, era un personaj groaznic! Desigur, după ce crizele treceau, el se gândea: „Ce fac aici?” Atunci diavolii veneau din nou la el și-l tăiau și-l sfâșiau. Dar într-o zi el l-a întâlnit pe Isus, iar de atunci încolo îndrăcitul din Gadara și-a recăpătat gândirea corectă, era îmbrăcat și stătea la picioarele Lui. S-a putut întoarce din nou acasă ca un adevărat gentleman, s-a putut întoarce la civilizație, a putut merge înapoi la cei dragi și a putut spune: „De atunci încolo eu am fost schimbat.” Da.

Odată, la Calvar, Dumnezeu s-a întâlnit față în față cu moarte, Viața și moartea au venit împreună, iar Viața, Hristos, a tras boldul morții afară. Și de atunci încolo, moartea nu mai are bold. Sunt foarte bucuroși pentru aceasta! Moartea și Dumnezeu s-au întâlnit, iar de atunci Moartea nu a mai fost la fel, pentru că acum nu mai are bold. Credinciosul creștin poate să pășească chiar în fața ei și să spună: „*Moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința?*” De ce? Atât Moartea cât și Mormântul l-au întâlnit pe Dumnezeu și de atunci nu au mai fost la fel.

Nimeni nu mai poate fi același, nimic nu poate fi la fel odată ce Îl întâlnește pe Dumnezeu. Niciodată nu veți mai fi la fel.

Îmi pot aminti când zăceam pe patul spitalului. Doctorii îmi mai dăduseră numai trei minute de trăit, iar inima îmi bătea de șaptesprezece ori pe minut. Eu l-am întâlnit pe Dumnezeu, iar de atunci nu am mai fost același. Atunci mi s-a întâmplat ceva și nimeni nu poate să-mi spună altceva. Bill Branham a murit. Eu l-am întâlnit pe Dumnezeu; la mine a venit Ceva, iar din momentul în care l-am întâlnit, nu am mai fost niciodată același. El m-a schimbat, a făcut din mine ceva diferit. Nu a fost ca și când ai face un jurământ de Anul Nou, ci l-am întâlnit pe Dumnezeu.

Bărbați și femei, când îl întâlniți pe Dumnezeu, voi sunteți schimbați. În seara aceasta, noi ne facem jurămintele de Anul Nou, dar mâine dimineață mergem

afară și le încălcăm, iar poimâine facem la fel. Însă ceea ce avem de făcut nu este un jurământ de Anul Nou, ci trebuie să venim să stăm față în față cu Dumnezeu și să avem Viață veșnică, să fim născuți din Duhul Lui.

A fost odată un om bătrân care nicidecum nu se putea hotărî. Diavolul nu-i dădea pace deloc. Într-o zi, el a îngenunchiat să se roage afară în câmp, iar în timp ce se ruga, a înfipt un țărș și zis: „Acesta să fie ca o aducere aminte. Satan, dacă vreodată vei mai veni la mine, îți voi arăta acest țărș și îți voi spune că chiar aici L-am întâlnit pe Dumnezeu și că din acel moment a fost un lucru hotărât.” De aceasta avem noi nevoie. Poate nu de un țărș într-un câmp, ci pe undeva, în vreo cămăruță secretă, într-un loc.

Oh, în noaptea aceasta se vor face sute de jurăminte, mii chiar, iar anul următor va trebui să le facem din nou. Vom spune: „Nu vom mai minți. Nu vom mai face cutare lucru și vom lăsa la o parte furia, vom face mai mult pentru Dumnezeu, vom face aceasta, sau aceea, sau cealaltă,” doar ca mai târziu să aflăm că totul este în zadar.

Ceea ce trebuie să facă omul în seara aceasta este să vină față în față cu Dumnezeu, și de atunci, el este o făptură schimbată. Aleluia! Oh, aș vrea s-o pot spune așa cum cred! Când un om îl întâlnește pe Dumnezeu, din clipa aceea este schimbat pentru tot restul vieții. El nu va mai fi niciodată la fel pentru că are Viață veșnică. Este o făptură nouă; cele vechi s-au dus, și toate lucrurile s-au făcut noi pentru el. El este nou.

Bolnavul poate merge înaintea lui Dumnezeu atunci când doctorii i-au spus că va muri. El poate merge înaintea lui Dumnezeu și să-și pledeze cazul și va veni afară o persoană diferită de atunci încolo.

Oh, îmi amintesc de kongresmenul Upshaw, care stătuse într-un cărucior cu rotile timp de șaiszeci și șase de ani. În seara aceea, acolo în California, când Duhul Sfânt a venit și a început să-i vorbească, el L-a întâlnit pe

Dumnezeu. Și de atunci încolo a putut umbla fără cârje.

Am văzut situații în care oamenii zăceau mâncați de cancer și nu mai rămăsese din ei decât o umbră, iar doctorii treceau pe acolo și ziceau: „Sunt morți.” Cei dragi ai lor se adunau să le spună ultimele cuvinte de încurajare pe care le mai puteau spune, dar ei L-au întâlnit pe Dumnezeu și de atunci încolo au fost schimbați și trăiesc altfel.

Pot să văd femeia rea, afară pe stradă. Pot să văd bețivul, acolo pe alee. Pot să văd fățarnicul, acolo în biserică. Toate felurile acestea diferite de oameni la fiecare An Nou întorc o pagină nouă, încercând să facă ceva diferit, să reazeze lucrurile și de acolo încolo să meargă altfel. Lăsați-i să-L întâlnească pe Dumnezeu odată și de acolo încolo...

De atunci încolo, Isus a predicat oamenilor aflați în regiunile umbrei morții.

În seara aceasta vă spun că dacă un om dorește să vină peste el o schimbare reală, trebuie să stea față în față cu Dumnezeu. Să-L întâlnească o dată și după aceea poate spune: „De atunci încolo, din acel moment, eu am fost un om schimbat. Știu aceasta din experiență.”

În câteva momente biserica se va aduna aici, în jurul altarului. Voi vă veți consacra viețile din nou, veți renunța la anumite lucruri și le veți pune pe altar. Frate, dă-mi voie să-ți dau un sfat. Dacă nu L-ai întâlnit niciodată pe Dumnezeu față în față, dă-mi voie să-ți spun ceva: Stai la altar! Stai acolo până când Îl întâlnești pe Dumnezeu. După aceea poți arăta cu degetul înapoi la noaptea de Anul Nou, dar nu ca să spui: „Am dat o pagină nouă. Am făcut un nou jurământ”, ci: „L-am întâlnit pe Dumnezeu și de atunci încolo viața mea a fost schimbată și lucrurile au fost altfel. De atunci încolo toate au devenit noi pentru mine”, din clipa în care L-ai întâlnit pe Dumnezeu.

Aici nu este vorba de a intra într-un Nou An. Noi vom intra în el în câteva minute. Probabil că în aproximativ două ore și jumătate sau în mai puțin de atât, vom intra într-un Nou An și îl vom întâmpina cu jurăminte, cereri și intenții bune. Îl vom întâmpina spunând:

„Voi încerca să dau o pagină nouă. Voi încerca să fac lucrurile diferit.”

Toate acestea sunt bune, le apreciez, dar, frate, niciodată nu va fi ceva veșnic până când nu îl întâlnești mai întâi pe Dumnezeu, și de atunci încolo totul va fi diferit.

Să ne rugăm în timp ce ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, Fiul lui Dumnezeu, îmi amintesc de timpul când Te-am întâlnit. Eu, un nenorocit mizerabil, duceam o viață morală bună, fără să umblu de colo-colo, fără să beau, fără să joc jocuri de noroc, fără să fumez sau altele, dar Doamne, cu vreo douăzeci de ani în urmă, când moartea a venit în salonul acela de spital ca să-mi fure viața, am știut că lipsea ceva din viața mea. Acolo L-am întâlnit pe Dumnezeu și de atunci încolo, din acel moment, am încercat să Te slujesc. Viața mea a fost schimbată și totul este altfel acum. Sunt atât de bucuros că Te-am întâlnit, Doamne!

În seara aceasta, stând în fața Noului An, sunt fericit să pot spune că îl pot întâmpina având Duhul Dumnezeului celui viu în inima mea.

Dă-ne experiențe, Doamne. Dă-ne din bunătatea și mila Ta. Iartă-ne păcatele și lasă ca în anul care va veni să trăim experiența întâlnirii cu Tine și viețile noastre să fie schimbate. Dă-ne aceasta, Doamne. Iartă-ne greșelile. Pune în noi Duhul Tău cel Sfânt, condu-ne și călăuzește-ne.

Dumnezeule Tată, în fața mea stă anul 1960. Există oportunități pentru o

Întrunire mondială în cadrul căreia este posibil să vină la Tine zeci de mii de mii, și mii și mii de păgâni și alți oameni de felul acesta. O, Doamne Dumnezeule, cu Duhul Tău în inima mea, în seara aceasta vin în fața altarului Tău, stau în fața Ta și spun: „Ajută-mă, Dumnezeule. Inima mea arde cu zel. Te iubesc, Doamne, și mă predau Ție, în slujire. Condu-mă oriunde vrei să mă conduci. Trimite-mă oriunde vrei să mă trimiți, Doamne. Doar vorbește și eu voi merge.”

Binecuvântează biserica mea. Binecuvântează-l pe fratele Neville. Binecuvântează-i pe toți oamenii de aici, pe străinii de la ușile noastre și pe acești păstori care vor vorbi pe rând în această seară. Mă rog, Dumnezeule, să binecuvântezi slujba lor.

Binecuvântează-l pe fratele Neville. Binecuvântează-l pe fratele Junie Jackson, pe fratele Beeler și pe toți ceilalți slujitori. Binecuvântează-i, Tată, și dă-ne un an 1960 măreț.

Nouă, celor care știm că Te-am întâlnit față în față și care știm ce înseamnă să fii născut din nou din Duhul Tău, dă-ne harul Tău veșnic ca să Te slujim. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Îl iubiți? Nu lăsați ca anul 1960 să fie doar: „Am dat o pagină nouă.”, „Am încercat să încep o viață nouă.”, ci lăsați să fie: „L-am întâlnit pe Dumnezeu și de atunci încolo am pacea care întrece orice pricepere; am o bucurie de negrăit și plină de glorie. Am satisfacția că și dacă moartea ar veni la mine, eu voi fi în brațele lui Dumnezeu într-o clipă după ce mi-am dat ultima suflare.”

Nu contează ce vine în viața mea sau ce pleacă! Lăsați-i să detoneze o bombă duminică seara, dacă vor, pentru că bomba nu va trosni până când nu voi fi cu El în glorie cu El. Nimic nu ne poate vătăma. Aleluia!

Sunt atât de bucuros că L-am întâlnit pe Dumnezeu și pot spune: „De atunci încolo...” și pot arăta cu degetul exact momentul acela. „Când l-am întâlnit pe Dumnezeu, mi s-a întâmplat ceva. Din minutul acela eu am fost schimbat, de atunci încoace sunt schimbat.” Sunt atât de bucuros să fiu pe această stradă, în seara aceasta, ca o mărturie a gloriei și puterii lui Dumnezeu.

Acolo afară s-a întâmplat Ceva și Dumnezeu a venit, mi-a dat harul Lui, m-a salvat, m-a vindecat, m-a umplut cu Duhul Lui și mi-a dat voie să predic Evanghelia Lui, care este cea mai mare onoare ce există în lume. De atunci și până astăzi, nu am avut niciodată vreun regret, ci în toate zilele acestea am fost mulțumitor și voi fi mulțumitor pentru veșnicie, că L-am întâlnit pe Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

-Amin-